

**politisk
viðmerking**

Sparing yvirtøkur og meiri skattur

So var lögmaður aftur á sjónvarpsskrinum og greiddi frá, hvat var at gera, um samfelagshjólina ikki skuldi stæða. Einasta gongda leiðin er at fara í lummarnar hjá tí skattgjaldandi føroyinginum.

Tað verður aftur tann vanligi timalønti, og tann láginntøkuvinnandi, sum skal standa fyri eyðræningi.

Tað verður aftur tann vanligi timalønti, og tann láginntøkuvinnandi, sum skal standa fyri eyðræningi.

Órækin er jú tann, at tann vanligi skattgjaldandi føroyingur er hann, sum ongar avskrivningar hevur, sum ikki við serkønari hjálp kann sleppa sær undan at gjalda. Tann danski stjórmin verður hildin í lívi av okkara borgarligu umboðum, seinasta uppskot hennara um brúkaragjaldingar var samtykt við „DE NORDATLANTISKE MANDATER“.

Og tað tykist sum verðandi stjórn í Føroyum, sum skuldi verið ein blanding av liberalari og eitt sindur av sosialari hugsan, tykist at hava slept øllum, sum hevur tilknyti til hugsjónir teirra, men trúliga fylga mynstrinum hjá donsku borgarligu stjórnini; at fara í lummarnar hjá tí vanliga skattgjaldandi borgaranum.

Tað verður als ikki hugsað um aðrar útvegir at fáa pengar í landskassan, og at teir møguliga kundu farið undir at broyta lógávan soleiðis, at tey, sum frammanundan einki gjalda, nú skuldi vera við, tað er ikki hugsandi.

Løgmaður segði: „Tað er eingin onnur gongd leið, uttan at fara í lummarnar hjá tí vanliga skattgjaldandi føroyinginum“.

Tala teirra um minni skatt og minni toll, hon tagnað.

Danski statsminister Jens O. Krag, er kendur fyri at hava sagt „Ein hevur eina meining til ein tekur eina aðra“. Hetta er so blivið lagið hjá verðandi samgongu, so veit Føroya fólk tað, men eitt má so Føroya fólk hava krav uppá, nú tað aftur skulu gjalda, til tað sokallaða vinniliv, at tað má fáa eitt yvirlið yvir, hvussu hesir pengar verða brúktir, hvør, ið fær teir. Eru tað vinnulivsmenninir ella hvør?

Kendi sambandspolitikkarin Chr. Djurhuus, sáði segði í sinari tíð um vinnulivspolitikkin í Føroyum: „Tað sum ikki kann standa tað má fella“. Hetta eru veruligir borgarligur liberalar tankar, sum verandi landsstýri kundi tikið við lær av, men tað gera teir ikki. Teir eru meira hugaðir fyri at taka inn við aðrari hond, og lata út aftur

við baðum. So er bara spurn-ingurin, hvør ið gávurnar fær.

Tá nú lögmaður sigur frá, at tað er bráðneyðugt við at fara í lummarnar hjá vanliga skattgjaldandi føroyinginum, tað vil siga í lummarnar hjá teimum láginntøkuløntu og teimum timaløntu, sum ikki hava ráð ella møguleika við serkønari hjálp at sleppa undan at gjalda, so mugu hesi, sum gjalda ella verða trýst at gjalda hava rætt at fáa at vita, hvønn tey gjalda til.

Og kanska kundi lögmaður samstundis greitt Føroya fólk frá hvussu tað er sam-ljóð við skattainnkrevjingum og sparingum, alt meðan útreiðslufremjandi yvirtøkur verða framdar.

Sverre Midjord

FØROYA HANDILSSKÚLI

Kambsdalur
530 Fuglafjørður

Deildarstjóri

Eitt starv sum deildarleiðari við nýggja handilsskúlan á Kambsdali verður at seta skjótast gjørligt.

Á skúlanum verða hesi útbúgvingarøki:

- FHS - stöðisarið
- 2. parta skeið
- HMX - skeið
- Hægri Handilsskúli
- Merkonumskeið
- Stakgreinaskeið
- Umboðin og utboðin skeið

Tann, ið verður sett-ur, má kunna prógva útbúgving, ið gevur undirvísingarførleika innan handilsskúlaøkið. Harumframt verður dentur lagdur á leiðslu- og fyrisitingarlugu evni rog skúla- og vinnulivsroyndir umsokjarans.

Starvið verður lønt í 34. lønarflokki við eini árligari viðbót á 11.249,72 kr., og er undirvísingarskyldan 7 tímar um vikuna. Setanin fer fram sambært rúndskrivu frá undirvísingarmálaráðnum, dagfest 31. mars 1987.

Umsóknirnar og avrit av próvskølum og møguligum viðmælum, ið skulu verða Føroya Handilsskúla í hendi í seinasta lagi 10. juni 1989, skulu stílast til Landsskúlaráðið og sendast til:

Føroya Handilsskúla
Postmogu 177
Marknagilsvegur 77
110 Tórshavn

Nærri upplýsingar fáast við at venda sær til Føroya Handilsskúla tlf. 17177.

FØROYA HANDILSSKÚLI
22. mai 1989

Móðurmálið

Tað liggur í orðinum, at talan er um náðað sum upprunaligt sum tað málið, sum móður tin í byrjanini talaði til tin (og so við og við); tað við tí móðir - eitt samansett amboð, so ofatuliga nuancerað, so viðkomandi og fjøltáttað - i nógvum fornum ódefinerbart - men tað amboð, ið gjerdist fortreytin fyri nørkum, so viðkomandi sum hesum at (gyvri)liva.

At broyta (rokta?) málið er, sum verða man, somikið álvarsligt at tað ikki er hvønn

mans fori, men tað skundlikt. Til tess krevst eitt heilt serstakt amoraliskt „reinfori“, umframt serlig evni - fíest, kann verða - av tí spjallfransakandi slagnum, tað tað kerh-ur til (sonnu grundgeving-undin fyr broytingum).

Tann yvirordnaði (fyrigev) málsetningurin: málið sum eitt smidligt amboð, eigur ikki at verða køvður av størstu skaðafuglum, heimssagan veit um at siga, tað báðar skøkjurnar nationalisma og fundamentalisma og so hesum at verða so pura

eidasøtur, ta tað kemur til vanliga sakligheit.

Hvørjum - líknar í tilfíkt heimfóðisligt erkvini, ikki at fróast um divergerandi áskoðanir?

Er tað verðið til at onkur kennir seg hava „uppihónd“ einkarrætt til málrokt, ta tað ikki tykist gjørligt at lýsa eina áskoðan, uttan at hetta ferir við ser onskruglan, mentalan kortslutning - har tann (óhepni), tykist at hava komið sær um gyrdingina inná eitt vargabøli. Tað sigur ikki so lítið, og tað er skakandi og tað boðar ikki frá góðum, hettar, ið fort er í pennin, av óhumsku um persónin Dan Petersen, lær-

ara úr Fuglafirði. Leggið til merkis: ført í pennin, ikki viðvíkjandi hansara óðrvisi áskoðanum, men persónin, me'menniskjád Dan Petersen, ið soleiðis tykist at hava lent millum vargar.

Árni Dahl átti ikki at havt avdúkað tilika tamarhaldsleysa indignation, bert ti at ein akademikari í Sosialinum tekur og letur seg so spilnaktan úr (á almennum stað) við infantilari niðurgering av einum so sakligum manni sum vinmanni mínum Dan Petersen. Hettar tá hesin erkvini visindamaðurin av heilum huga, eisini í tamarhaldsleysari vreiði, á ein sera ódamligan hátt fær seg til - úr einari avismynd - at

geva Dan Petersen av siar persónseginleikar, ið vit onnur, sum kenna hann bæði væl og virðiliga, sátt at sigaldrin hava verið varug við tvørturimóti - ein sera gløggur, skjóttur, og engageraður diskussionspartnari, ið framúr væl dugir kynstrið at halda seg til evnið, um prátið, (av sjálvum prátinum) veður skakað ien mun, ið máar av tí essentíella, sjálvari sakini, ið røtt verður um, tí sakligheit, sum vit øll hava fyrineyðni at ogn okkum - eginleiki, ið so eyðsýnt tykist skorta ávisum fjaðursárum fuglum í nationalum hami.

Lítið sømligari eru taer, hesar sjálgvjørdu avdúkingar hjá tilikum andspávm, annar útnevndur professari (eitt

orð ið neyvan nakrantíð verður málroktá fatuliga, ti at tað tá ikki longur hevur nakran sum helst týðning - millum professarar).

Og so hin, sum nú, við fáum reglum í Sosialinum tann 25. mai 89, so púra tøkur stöðið undan heitunum: „ein hin reinforasti pennur í landinum“.

Spell. Tí uttan órðsk og uttan at kveita til ótespligheitir hjá sínum egna, setur hann skrivning javnaðarmanna javnt við fólkafloksskriving - slíkt er eitt asnaspark sum javnaðarfólk í móðurmáls-lærarafelagnum eiga at taka til eftirtektar.

John Smith